

nerne skulde gaa den Vej, hvor det er hensigtsmæssigt, thi det kunne de ogsaa efter Lovforslaget, som det nu er affattet, og hvor det ikke er hensigtsmæssigt, ville Sogneraadene selvfølgelig ikke ind paa den Vej; den Tillid har jeg til Sogneraadene. Naar derfor det ærede Medlem talte saa stærkt for dette Ændringsforslag og mente, der ved dette vilde kunne vindes noget betydeligt, saa forekommer det mig yderligere at tyde paa, at det ærede Medlem ikke har haft Tid til nøje at sætte sig ind i Forslaget. Og jeg skal ogsaa gøre det ærede Medlem opmærksom paa, at det netop er Meningen med den Affattelse, dette Stykke har faaet i Landstinget, at man skulde aabne Sogneraadene Udgang til at komme ind paa den Vej, hvis det er praktisk. Jeg tror nu ikke, det er praktisk, jeg tror ikke, det vil blive meget brugt, men jeg tror, det er rigtigt, at Sogneraadene saa Udgang dertil, og Beviset for, at min Opfattelse af Landstingets Stilling er rigtig, kan det ærede Medlem finde i Mindretallets Erklæring i Landstingets Betænkning fra i Fjor, hvor Mindretallet udtaler, at det netop ikke kan slutte sig til det Stykke af § 3, fordi det udtrykkelig har været fremdraget i Udvalget, at det var revideret, som det var, for at Sogneraadene kunde komme frem ad den Vej, hvis de ønskede det. Det er derfor, som sagt omtrent en Strid om Rejserens Stæg, enten vi skulle have den nye eller den gamle Bestemmelse. Men de, der ønske, at Sogneraadene skulle beholde Udgang dertil, forekommer det mig rigtig nok at stemme mod Ændringsforslaget under Nr. 2. Netop fordi Landstinget har sat sit Segl paa det Udtryk, som nu staar i Lovforslaget, er det sikert, at det gaar Landstinget ikke fra. Der som vi nu, derimod vedtog Mindretallets Ændringsforslag under Nr. 2, er det muligt, at vi derved hjalp den Stemning i Landstinget, som er imod disse Bestemmelser, ganske betydeligt, saa at vi muligvis ikke en Gang fit det, som staar i Lovforslagets § 3, tredje Stykke, og som i Virkeligheden er fyldestgørende. Det ærede Medlem talte om, at man ikke skulde bryde sig om, hvad Landstinget sagde, og hvad man kunde vente, at saa sat igennem der. Det er dog vistnok en ret fornuftig Regel at tænke noget over, hvad man kan saa gennemført, og se til, hvordan det er klogest at stille sig, for at saa saa meget som muligt af det, man ønsker. Det er en ret gylden Regel, bedre end i stoffet Ophøjethed, at bryde sig Bøkker om, hvad man kan saa sat igennem, og hvad andre berettigede Faktorer mulig kunne have at indvende. Ændringsforslaget under Nr.

5 er tilfældende ikke meget forskelligt fra det, Flertallet stiller under Nr. 4. Men ser man nøjere til, er der dog nogen Forskel. Sidste Punktum af 1ste Stykke af Mindretallets Ændringsforslag lyder saaledes: „Folkeholdet tages dog kun i Betragtning, naar og for saa vidt den efter samme beregnede Snæfastningsbyrde overskrider den Snæfastningsbyrde, der maatte paahvile den paagældende som Ejer eller Bruger af Hartkorn eller bygningsafgiftspligtige Bygninger“. Det maa nærmest forstaaes, som om man kun kan paaligne efter Folkeholdet, naar den paagældende i Forvejen er enten Ejer eller Bruger af Hartkorn eller snæfastningspligtige Bygninger. Vort Forslag er i denne Henseende klarere, idet vi indskyde, at det kun er, hvor paagældende er Ejer eller Bruger af Hartkorn eller bygningsafgiftspligtige Bygninger, at man ikke beregner Folkeholdet efter fuld Ydelse, men kun den overskydende Del, hvorefter altsaa følger, at man i andre Tilfælde beregner efter fuld Ydelse. Mindretallets Affattelse er i den Henseende langt fra klar. Det forstaaes naturligt saaledes, at det kun er de, der i Forvejen er Ejere eller Brugere af Hartkorn eller afgiftspligtige Bygninger, der kunne paalignes efter Folkeholdet. — Det andet og tredje Stykke af dette Ændringsforslag ere ogsaa en Del forskellige fra vort andet Stykke. Der staar i 2det Stykke, at der skal gøres Stigning paa Stalæen for Snæfastningsfordelingen for hver Td. Hartkorn. Det er ikke saa lidt forskelligt fra vort, hvor der staar, at der maa ikke gøres større Stigning under 3 Tdr. Hartkorn, end for hver halve Td. Hartkorn og over 3 Tdr. Hartkorn for hver 1 Td. Hartkorn. Mindretallet foreslaar, at der skal gøres en Stigning for hver 1 Td. Hartkorn. Jeg tror, det er meget uheldigt, om det vedtages. Som jeg nævnte før, har man nu sit Regulativ i Vejle Amt saaledes, at man paaligner for $\frac{1}{2}$ Td. Hartkorn 1 Mand og fremdeles 1 Mand for hver $\frac{1}{2}$ Td. Hartkorn lige op til det højeste Antal Lønder. Der som man vedtog Mindretallets Forslag, kunde man ikke der for Fremtiden fordele saa fint, som man nu gør, men maatte stadig gøre Spring med 1 Lønde ad Gangen. Og dette, naar man vedtager nye Regler, saa at gøre dem saadanne, at man ikke kan fordele Byrden saa ligelig, som man nu allerede har gjort efter de gamle Regler, forekommer mig høist uheldigt. Men vedtages Mindretallets Forslag, bliver dette Forholdet baade i Vejle Amt og i enkelte andre Steder. Mindretallet og det ærede Medlem for Vejle Amts 2den Valgfreds har den Op-